

Panna

zázračnica

3814

Autor: Dominik Tatarka, Kamera: Stanislav Szomolányi, Stavby: Anton Krajčovič, Kostýmy: Juraj Mojžiš, Hudba: Ilja Zelenka.

Réžia: Štefan Uher

Hrajú: Jolanta Umecká, Ladislav Mrkvička, Otakar Janda, Marta Kmuničková, Rudolf Trún, Štefan Bobota, Karol Béla, Marián Polonský, František Kudláč, Eduard Bindas, Mária Prechovská.

Sign.
SLOVENSKÝ FILMOVÝ ÚSTAV
NÁRODNÉ KINEMATOGRAFICKE
CENTRUM

Grosslingova 32

63

V dusnej atmosfére vojny sa formovala generácia mladých slovenských umelcov...

Na svojich nočných potulkách stretne mladý maliar Tristan na stanici mladé dievča v čiernom. Ledva sa stačí dozvedieť jej meno... Anabella... už ju stráca v chaose leteckého poplachu.

Hľadá ju, predstavuje si, že ju pohltí tma, vidí ju v eroticky vypjatom súkromnom klube... ako obeť príšery s vtáčimi drápami... v podivnej jaskyni ako vilu so smútočnou šálou...

Aj sochár Harvan, ktorý sa s ňou stretol ráno na cintoríne, ju stráca. Slúbil jej posmrtnú masku ako upomienku všetkým, ktorí jej ublížili. Berie Anabellu v predstave na potulku krajom, kde sa narodil a ktorému treba postaviť pomník. Lebo tento národ už vari každému stavaj pomníky, len svojej zemi, svojej krajine ešte nie. A tá jediná si ho zaslúži. Prítomnosť Anabelly v predstavách dáva Harvanovi silu a odvalu tvoríť. Anabella sa zoznámi s celou skupinou mladých, rozochvieva v nich všetko čo túži po kráse, po láske. Stáva sa „pannou“ vo zverokruhu času. Sny o Anabelle sú tak intenzívne, že sa stávajú pravdou. Anabella stráca reálnu podobu a stáva sa mysterióznou PANNOU ZÁZRAČNICOU.

V okúzlení nevidia jej smútok, nešťastný osud dievčaťa, z ktorého vojnové časy urobili štvanca bez domova.

A tak ju aj strácajú. Len posmrtná maska ostáva im ako smutná stopa po láubeznej panne zázračnici...

TRISTAN: Poďte, vážení, budeme sa hrať...

